

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 4.10.1995
KOM(95) 406 endelig udg.

95/0245 (COD)

Forslag til
EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV
om supplerende tilsyn med
forsikringsselskaber i en forsikringskoncern

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

I. Hovedformålet med forslaget

Hovedformålet med dette forslag er at indføre foranstaltninger, som sætter de tilsynsførende på forsikringsområdet bedre i stand til at fastslå den reelle solvens for et forsikringsselskab, der indgår i en forsikringskoncern. Herved øges beskyttelsen af forsikringstagerne, og der indføres ensartede konkurrencevilkår blandt forsikringsselskaber i Fællesskabet.

Ifølge de nationale love og EF-direktiverne påhviler det de kompetente forsikringstilsynsmyndigheder i EF's medlemsstater at sikre, at de forsikringsselskaber, de fører tilsyn med, opfylder en række lovfæstede minimumssolvenskrav. Formålet hermed er at sikre, at forsikringsselskaberne er i stand til at opfylde de kontraktlige forpligtelser, de har over for forsikringstagerne. EF-Domstolen har også understreget behovet for, at der findes lovregler om et permanent tilsyn med forsikringsselskabernes finansielle stilling på grund af forsikringssektorens følsomme karakter⁽¹⁾.

Selv om forsikringsselskaber er juridisk uafhængige og skal opfylde solvenskravene på individuel basis, kan et forsikringsselskabs solvens og generelle finansielle stilling blive påvirket og komme under pres, hvis det tilhører en større koncern. Dette kan forekomme, hvis et forsikringsselskab opretter et datterselskab (inden for forsikring), eller hvis det selv er et datterselskab i et andet selskab. Der er derfor god grund til forsikringstilsynsmyndighedernes interesse for og overvågenhed over for forsikringsselskaber, der tilhører en koncern.

Forsikringsselskaber kan tilhøre koncerner med forskellige karakteristika. Det kan f.eks. være koncerner, der overvejende består af forsikringsselskaber, eller koncerner, der har et bredere finansielt sigte og også omfatter kreditinstitutter og investeringsselskaber, eller endog koncerner, hvis aktivitetsområde spænder videre og omfatter kommerciel eller industriel virksomhed. Nærværende drøftelse er begrænset til forsikringsselskaber, der tilhører koncerner, der overvejende består af forsikringsselskaber. Selv om de koncerner, der omfatter bredere finansielle aktiviteter, navnlig dem, der også omfatter kreditinstitutter og investeringsselskaber ("finansielle konglomerater"), klart rejser lige så væsentlige tilsynsmæssige spørgsmål, vil disse spørgsmål blive taget op med medlemsstaterne separat. Selv om der er en vis forbindelse mellem emnet for dette arbejdsdokument og finansielle konglomerater, er det lige så vigtigt, at der sker fremskridt med koncernproblematikken på forsikringsområdet, der i mange henseender er mindre kompleks teknisk set. Det siger sig selv, at hvis der gøres fremskridt med koncernproblematikken på forsikringsområdet, vil dette gøre drøftelserne om finansielle konglomerater lettere.

⁽¹⁾ Sag 205/84, Kommissionen mod Tyskland, Sml. 1986, s. 3755, præmis 30-32.

Som situationen er nu med hensyn til koordinationen og harmoniseringen på forsikringsområdet inden for EF, begrænser omfanget af tilsynet med forsikringsselskabers solvens sig til det enkelte forsikringsselskabs finansielle stilling ("solotilsyn"). Den finansielle eller anden indflydelse, som et andet selskab i den koncern, forsikringsselskabet tilhører, måtte øve, tages ikke i betragtning ved den tilsynsmæssige vurdering af solvensen.

Tredje skadesforsikringsdirektiv (92/49/EØF) og tredje livsforsikringsdirektiv (92/96/EØF)⁽²⁾, der skulle være gennemført pr. 1. juli 1994, ændrer ikke den generelle fremgangsmåde i forbindelse med tilsyn, der gælder i første og andet livs- og skadesforsikringsdirektiv. Artikel 22 i direktiv 92/49/EØF og artikel 22 i direktiv 92/96/EØF lader datterselskaber af forsikringsselskaber være omfattet af reglerne i direktiverne vedrørende spredning af de underliggende aktiver til dækning af de tekniske reserver. Dette er første gang, at det i direktiverne erkendes, at der bør anlægges en bredere synsvinkel i spørgsmålet om tilsyn.

Et punkt, der er særlig relevant i forbindelse med forsikringsselskaber, der tilhører en koncern, er den mulighed for dobbeltgearing af kapitalen, der kan opstå. Denne praksis, som er problematisk for alle kompetente myndigheder, der fører forsigtighedstilsyn med finansielle institutioner, forsikringsselskaber, kreditinstitutter eller investeringsselskaber, blev første gang rejst som debateme på forsikringsområdet af Kommissionen i Rådets arbejdsgruppe om forslaget til tredje skadesforsikringsdirektiv i november 1991. Medlemsstaterne fandt ikke, at tiden dengang var inde til at søge at finde en løsning på problemet med dobbeltgearing. Kommissionen gav dog tilsagn om at tage problemet op snarest muligt efter vedtagelse af tredje skadesforsikringsdirektiv og tredje livsforsikringsdirektiv.

Forsikringskomitéen⁽³⁾, der består af medlemsstaternes myndigheder på tilsyns- og lovgivningsområdet har enstemmigt tilsluttet sig, at der er behov for et passende tilsynsmæssigt svar på EF-plan på de mest presserende problemer i relation til forsikringskoncerner. Ved afgivelsen af denne udtalelse tog Forsikringskomitéen også hensyn til, at tredje skadesforsikringsdirektiv og tredje livsforsikringsdirektiv, som skulle være gennemført pr. 1. juli 1994, er baseret på en gensidig anerkendelse af en række minimumstilsynsnormer på forsikringsområdet, og at der er et ønske om at bevare lige konkurrencevilkår blandt forsikringsselskaberne i EF.

(2) Direktiv 92/49/EØF, EFT nr. L 228 af 11.8.1992; direktiv 92/96/EØF, EFT nr. L 360 af 9.12.1992.

(3) Direktiv 91/675/EØF, EFT nr. L 374 af 31.12.1991.

De tilsynsmæssige spørgsmål i dette dokument vedrører direkte forsikringssekskabernes solvens. Foranstaltningerne til forhindring af den såkaldte dobbeltgearing skal ses som et supplement til de eksisterende solvensregler, der er opnået enighed om på EF-plan i form af direktiv 73/239/EØF og 79/267/EØF. Disse fælles solvensregler er hovedhjørnestenen i princippet om gensidig anerkendelse af minimumstilsynsnormer, som disse er nedfældet i direktiv 92/49/EØF og 92/96/EØF. Nogle medlemsstater har allerede på eget initiativ vedtaget foranstaltninger, der tager højde for de særlige forhold, der gør sig gældende i et forsikringssekskab, der tilhører en koncern, og giver mulighed for en vurdering af den reelle solvenssituation i et sådant sekskab. Dette er i sig selv en illustration af behovet for foranstaltninger af denne art i medlemsstaterne. Der bør træffes minimumsforanstaltninger i alle medlemsstater. For det første kan beskyttelsen af forsikringstagerne i sidste ende siges at være lavere i medlemsstater, hvis lovpraksis ikke anerkender de tilsynsmæssige risici, som en koncern frembyder for et forsikringssekskab, der står alene. For det andet er solvenskravene til sekskaber fra medlemsstater, der har indført lovforanstaltninger, skrapere end i andre medlemsstater. Dette medfører en uigennemsigtig situation med hensyn til solvensen i forsikringssekskaber.

Det er af afgørende betydning, at enhver form for metode, der måtte vælges i forbindelse med de tilsynsmæssige spørgsmål, der vedrører forsikringssekskaber i en koncern, bør bygge på princippet om solotilsyn med det enkelte forsikringssekskab. Dette betyder, at solotilsyn fortsat er den mest almindelige fremgangsmåde ved tilsyn med forsikringssekskaber. Nye krav, der måtte blive formuleret for at tage hensyn til den indvirkning, en koncern kan have på et forsikringssekskabs finansielle stilling, skal ses som et supplement til de eksisterende solotilsynskrav. Formålet med dem er ikke at lade dem træde i stedet for princippet om solotilsyn eller solotilsynskravene.

Selv om koncernproblematikken kan give anledning til mange tilsynsmæssige spørgsmål og overvejelser, fokuseres der i nærværende drøftelse kun på de spørgsmål, der er de mest presserende og kræver behandling på EF-plan. Drøftelsen bør tage udgangspunkt i det forhold, at formålet er at fastsætte minimumsregler, der giver mulighed for gensidig anerkendelse og for at sikre et tilsyn fra hjemlandets side. Det vil naturligvis fortsat stå medlemsstaterne frit for at fortsætte med at anvende strengere regler for de sekskaber, der er etableret på deres område.

II. Begrundelse for "Forsikringskoncerndirektivet" i lyset af subsidiaritetsprincippet

Formålet med dette direktiv er at supplere de eksisterende hoveddirektiver i forsikringssektorerne. Disse direktiver skal "udgøre hovedhjørnestenene i gennemførelsen af det indre marked for forsikring som fastsat i Den Europæiske Fælles Akt og planlagt i Kommissionens hvidbog, både med hensyn til fri etableringsret og fri udveksling af tjenesteydelser". Med direktiverne er der blevet indført et "EF-pas" for forsikringssekskaber via en gensidig anerkendelse af tilladelser og en harmonisering på de væsentligste punkter af tilsynssystemerne, alt sammen med udgangspunkt i princippet om hjemlandstilsyn. Nærværende direktiv tager sigte på at styrke tilsynssystemet på det indre marked. Således falder det ind under de forpligtelser, der påhviler Fællesskabet i henhold til EØF-traktatens artikel 57.

Direktivets bestemmelser skal gælde for alle de pågældende virksomheder i EF. De er også især rettet mod finanskoncerner med afdelinger i flere medlemsstater, som fordrer samarbejde og informationsudveksling mellem tilsynsmyndighederne i forskellige lande, hvor sådanne informationer er omfattet af regler om tavshedspligt. Nogle medlemsstater har allerede indført dele af direktivets bestemmelser i lovgivningen eller er ved at gøre det.

For at sikre, at denne lovgivning gennemføres på en sammenhængende måde, er det ønskeligt, at den koordineres på EF-plan. Uden fælles regler svækkes den gensidige tillid mellem medlemsstaternes kompetente tilsynsmyndigheder.

De påtænkte foranstaltninger indebærer en styrkelse af tilsynet med virksomhederne i forsikringssektorerne, hvilket vil bidrage til stabiliteten på finansmarkederne, der igen er en forudsætning for en stærk økonomi generelt.

Et direktiv er det eneste middel til at gøre EF's retsregler tilstrækkeligt bindende. En henstilling ville være utilstrækkelig.

Direktivet vil gøre det muligt at gennemføre de generelle principper om styrkelse af tilsynet med ovennævnte virksomheder i forsikringssektoren. Der er på visse områder behov for helt ensartede regler (i relation til definitioner, i relation til metoder til forhindring af dobbeltgearing og i relation til koncerninterne transaktioner. Der kan accepteres en vis fleksibilitet for så vidt angår de supplerende regler, der skal vedtages på nationalt plan (f.eks. valget af metoder til forhindring af dobbeltgearing, mere nøjagtige regler for koncerninterne transaktioner osv.). Konkrete gennemførelsesforanstaltninger udformet af medlemsstaterne vil kunne supplere dette direktiv.

III. Kommentarer til de enkelte artikler

Artikel 1

i) Moderselskab - datterselskab

Denne definition henviser til definitionen i artikel 1 og 2 i syvende selskabsdirektiv (83/349/EØF). Denne definition er ikke fuldstændig fyldestgørende i denne sammenhæng, for når forholdet mellem et moderselskab og et datterselskab skal bestemmes med henblik på tilsyn, er formålet at bestemme de kontrolmæssige forhold. Der er derfor et ønske om at anlægge en mere fleksibel synsvinkel, der giver myndighederne mulighed for at betragte ethvert selskab, som efter deres opfattelse reelt har en dominerende indflydelse på et andet selskab, som et moderselskab. Som følge heraf vil et datterselskab ikke kun være et af dem, der er defineret i direktiv 83/349/EØF, men også ethvert selskab, som et moderselskab efter tilsynsmyndighedens opfattelse har en dominerende indflydelse på.

ii) *"Kapitalinteresser"*

Den definitionsmæssige grænse for, hvornår en kapitalinteresse i et andet selskab er tilstrækkelig stor i forsikringstilsynsmæssig sammenhæng, er vigtig. Formålet er at bestemme, hvornår der består en omfattende forbindelse, således at der kan øves omfattende indflydelse på et selskabs drift. Det foreslås derfor at bringe denne grænse på linje med den grænse, der i forvejen gælder inden for selskabsretten (artikel 17 i fjerde selskabsdirektiv 78/660/EØF), og fastsætte den til en besiddelse på mindst 20% af kapitalen eller stemmerettighederne.

Artikel 2

Det påpeges i denne artikel, at anvendelsesområdet for foranstaltningerne er begrænset til forsikringsselskaber, som har deres registrerede hjemsted inden for Fællesskabet.

Artikel 3

Ifølge denne artikel skal medlemsstaterne udvide tilsynet til at omfatte alle andre selskaber, som kunne have en indvirkning på den finansielle stilling eller driften i et forsikringsselskab, der er underlagt tilsyn. Der skelnes også mellem de forskellige tilsynsforanstaltninger og mellem de forskellige selskaber i en koncern, de kan anvendes over for. Der medtages følgende selskabstyper (ud over andre forsikringsselskaber, der er underlagt tilsyn), som et forsikringsselskab kan have et moderselskabs-/datterselskabsforhold med, eller hvori der kan forekomme en kapitalinteresse:

- genforsikringsselskaber
- holdingselskaber (såvel i toppen af en koncern som i en mellemposition), hvor der skelnes mellem finansielle holdingselskaber, der primært eller udelukkende har datterselskaber, der er forsikringsselskaber, og holdingselskaber med blandede aktiviteter, hvis aktivitetsområde er bredere
- andre selskaber, der ikke er underlagt tilsyn, og som udøver aktiviteter, der ligger i direkte forlængelse af forsikringsvirksomhed eller er en sidevirksomhed hertil, f.eks. porteføljeforvaltningsselskaber, ejendomsselskaber eller selskaber, der forvalter edb-serviceydelser.

Den omstændighed, at selskaber, der ikke er underlagt tilsyn, er omfattet, er på ingen måde ensbetydende med, at der føres tilsyn med det pågældende selskab, hvis det står alene. En undtagelse fra denne generelle regel er det tilfælde, hvor genforsikringsselskaber er underlagt direkte tilsyn i bestemte medlemsstater. Det bør imidlertid helt og holdent overlades til medlemsstaterne at afgøre, om de vil føre tilsyn med genforsikringsselskaber eller ej. Denne artikel tillader også, at foranstaltningerne ikke anvendes, hvis det ville være uhensigtsmæssigt, eller hvis selskaberne er af mindre betydning eller etableret i tredjelande, og hvis det er vanskeligt at indhente relevante oplysninger.

Denne artikel påpeges det, at det bør være de kompetente myndigheder i medlemsstaterne, der er defineret i tredje livsforsikringsdirektiv (92/96/EØF) og tredje skadesforsikringsdirektiv (92/49/EØF), der får til opgave at varetage de supplerende funktioner, der vil skulle varetages, hvis et forsikringsselskab er en del af en koncern. Modsat hvad der gælder i banksektoren (jf. direktiv 92/30/EØF), er der ingen grund til at give et valg mellem forskellige kompetente tilsynsmyndigheder, hvis flere forsikringsselskaber er datterselskab af ét og samme moderselskab. Foranstaltningerne inden for forsikringssektoren bør gælde for hvert eneste forsikringsselskab som et supplement til det regulære solotilsyn; banktilsynsbestemmelserne giver på bestemte betingelser mulighed for et konsolideret tilsyn i stedet for solotilsyn.

Denne artikel kræves det, at tilsynsmyndigheden skal have adgang til de relevante oplysninger. Der skal derfor være betryggende interne procedurer, hvorved der kan fremlægges relevante oplysninger i ethvert forsikringsselskab eller finansielt holdingselskab, der er et moderselskab eller har en andel i et eller flere forsikringsselskaber, finansielle holdingselskaber eller beslægtede selskaber, som f.eks. et genforsikringsselskab. (Et sådant krav findes rent faktisk allerede for forsikringsselskaber i henhold til artikel 9 og 8 i henholdsvis direktiv 92/49/EØF og 92/98/EØF).

Artikel 6

For overhovedet på nogen meningsfyldt måde at kunne føre tilsyn med, hvilke forbindelser et forsikringsselskab har med andre selskaber, er det vigtigt, at tilsynsmyndighederne har direkte adgang til al relevant information i de pågældende virksomheder ("droit de suite"). Det foreslås derfor, at denne adgang skal gælde i forhold til

- ethvert selskab, hvori et forsikringsselskab indgår som moderselskab eller datterselskab
- ethvert selskab, hvori et forsikringsselskab har en kapitalinteresse.

Hvad angår den praktiske håndhævelse af en sådan adgang til information, har de kompetente myndigheder stor fleksibilitet, så de enten kan indhente information direkte eller via et forsikringsselskab, der er underlagt tilsyn.

Der kan også fra de kompetente myndigheders side opstå et behov for at kontrollere modtagne oplysninger på stedet. Denne kontrol kan også omfatte forsikringsselskaber, der er etableret i andre medlemsstater, f.eks. hvis et finansielt holdingselskab har datterselskaber, der er forsikringsselskaber, i mere end én medlemsstat. Denne artikel indfører derfor samarbejdsregler for de kompetente myndigheder med hensyn til, hvordan sådanne oplysninger indhentes.

Artikel 7

I tilfælde, hvor et forsikringselskab har et moderselskab, et eller flere datterselskaber eller besidder en kapitalinteresse i et selskab i en eller flere andre medlemsstater, er der desuden et klart behov for at etablere et samarbejde mellem de kompetente myndigheder. I denne artikel fastsættes det, at de kompetente myndigheder skal udveksle alle de oplysninger, der vil kunne lette en tilsynsmyndigheds kontrolopgave, og give tilladelse til tilsyn med driften og den finansielle situation i forsikringselskaber, der hører under deres tilsynsmæssige ansvar. Informationer, der udveksles mellem de kompetente myndigheder, er allerede underlagt princippet om tjenstlig tavshedspligt, der er nedfældet i direktiv 92/49/EØF og 92/96/EØF.

Artikel 8

Koncerninterne transaktioner kan have omfattende virkninger for solvensen i de implicerede forsikringselskaber. Dette er grunden til, at koncerninterne transaktioner er omfattet af reglerne om spredning af aktiver i tredje skadesforsikringsdirektiv og tredje livsforsikringsdirektiv. Disse regler er dog kun en delvis løsning, fordi de kun gælder for aktiver til dækning af de tekniske reserver i et selskab. At udvide de gældende regler om spredning af aktiver til at gælde for denne type transaktioner synes at være en for restriktiv løsning, der har uønskede bivirkninger for den måde, hvorpå forsikringselskaberne udøver deres virksomhed. Alternativt foreslås det, at medlemsstaterne principielt vedtager, at koncerninterne transaktioner skal gennemføres på markedsvilkår ("at arms' length"). Dette skal gælde for transaktioner mellem et forsikringselskab og dets moderselskab eller datterselskaber og med virksomheder, hvori et forsikringselskab besidder en kapitalinteresse.

Myndighederne skal i det mindste underrettes om koncerninterne transaktioner gennem et krav om årlig indberetning. Efter Kommissionens opfattelse bør det afgøres i medlemsstaterne og ikke på EF-plan, hvilke præcise regler der skal gælde i denne procedure, hvilken type information, der skal afgives til tilsynsmyndigheden, og hvilke tidsfrister der skal gælde. Med hensyn til spørgsmålet om, hvilke typer transaktioner der skal indberettes, bør kun betydningsfulde transaktioner indberettes.

Artikel 9

I denne artikel fastsættes det, at medlemsstaterne skal sørge for, at der foretages en korrigeret solvensberegning. Formålet er at forhindre "dobbeltgearing" af kapitalen. Problemet med dobbeltgearing kan forekomme, når et forsikringselskab erhverver en kapitalandel i en virksomhed. Dobbeltgearing opstår, når den samme kapital benyttes mere end én gang til at dække de lovfæstede kapitalkrav til forsikringselskaber inden for den samme koncern. Selv om hvert enkelt selskab opfylder solosolvenskravene, kan en undersøgelse af koncernen som helhed vise, at dens solvens er blevet undermineret, eller at den reelt har et for svagt kapitalgrundlag. Der hersker ikke tvivl om, at dobbeltgearing har en negativ virkning for et forsikringselskabs solvens.

Bilag I til forslaget indeholder en beskrivelse af tre metoder, der kan anvendes til at forhindre dobbeltgearing. Alle metoder tager sigte på at beregne et korrigeret solvenskrav foruden de bestående krav.

Skulle det korrigerede solvenskrav være negativt, skal tilsynsmyndighederne træffe passende foranstaltninger over for det relevante forsikringsselskab.

Artikel 10

I denne artikel fastsættes det, at medlemsstaterne skal tage hensyn til det forhold, at et forsikringsholdingselskab, der er placeret i toppen af en koncern eller i en mellemposition, kan have en indvirkning på et forsikringsselskabs finansielle stilling. Det er ikke hensigten at placere holdingselskaber under et direkte myndighedstilsyn; et holdingselskab vil fortsat være en selskabsform, der ikke er underlagt tilsyn.

I bilag II til dette forslag fremlægges to metoder, hvorefter der kan foretages en kapitalkravstest af holdingselskaber, der ejer et eller flere forsikringsselskaber. Valget af metode overlades til medlemsstaten. Viser resultatet af den benyttede metode, at et forsikringsselskabs solvens er anstrengt på grund af den finansielle situation i dets moderselskab, og fordi holdingselskabet ikke er underlagt tilsyn, foreslås det at rette den tilsynsmæssige reaktion mod de datterselskaber, der er forsikringsselskaber, og træffe de fornødne foranstaltninger på dette niveau.

BILAG I

Der findes tre forskellige metoder til at forhindre dobbeltgearing. Formålet med alle metoder er at beregne den foreliggende tilsynskapital i et forsikringsselskab efter eliminering af eventuelle dobbeltgearingvirkninger. Dette ligger ud over solotilsynskapitalkravene, som krævet i de relevante EF-forsikringsdirektiver. Anvendelsen af de tre metoder er beskrevet i bilag I:

I *Metode baseret på regnskabskonsolidering*

Den første metode anvender en regnskabskonsolidering gældende for hele koncernen til beregning af tilsynskapitalen.

II *Metode med fradrag af krav*

Den anden metode undgår processen med regnskabskonsolidering og kræver, at tilsynskapitalen i det selskab, der føres tilsyn med, skal svare til eller overstige summen af de tilsynsmæssige kapitalkrav i det selskab, der føres tilsyn med, og de beslægtede selskaber, der også er omfattet af øvelsen.

III Metode med fradrag og sammenlægning

I lighed med "metoden baseret på regnskabskonsolidering" og "metoden med fradrag af krav" kræves det efter denne metode, at de samlede tilsynsmæssige kapitalkrav skal fratrækkes tilsynskapitalen.

For at tage hensyn til tilstedeværelsen af et genforsikringsselskab i en koncern med henblik på at undgå eventuel dobbeltgearing af kapitalen (i medlemsstater, som fører direkte tilsyn med genforsikringsselskaber) eller tilsvarende virkninger (i medlemsstater, som anvender en indirekte form for tilsyn gennem et direkte forsikringsselskab) foreslås det, at der i praksis anvendes en ikke-bindende solvensberegning på et genforsikringsdatterselskab eller en kapitalinteresse. Med denne metode indføres der rent faktisk et "teoretisk kapitalkrav" for genforsikringsselskaber, hvis anvendelse og virkninger i denne sammenhæng er begrænset til interne tilsynsberegninger.

BILAG II

Medlemsstaterne kan anvende to metoder til at bestemme den finansielle situation i et "finansielt holdingselskab", dvs. et selskab, som ikke er et forsikringsselskab, og hvis datterselskaber udelukkende eller hovedsagelig er forsikringsselskaber. Holdingselskabet kan være placeret i toppen af en koncern eller i en mellemposition.

Da tilsynsmyndighederne kan anvende begge metoder, kan der forekomme situationer, hvor forsikringsdatterselskaberne i et finansielt holdingselskab er etableret i forskellige medlemsstater. I dette bilag fastsættes det, at medlemsstaterne skal sørge for, at der er en sammenhæng mellem de metoder, der anvendes i de forskellige medlemsstater.

Forslag til
EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV
om supplerende tilsyn med
forsikringselskaber i en forsikringskoncern

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 57, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg⁽²⁾,

i overensstemmelse med fremgangsmåden i traktatens artikel 189 B⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Rådets direktiv 73/239/EØF af 24. juli 1973 om samordning af de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om adgang til udøvelse af direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring⁽⁴⁾ og Rådets direktiv 79/267/EØF af 5. marts 1979 om samordning af de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om adgang til udøvelse af direkte livsforsikringsvirksomhed⁽⁵⁾ pålægger forsikringselskaber at råde over en solvensmargen;

ifølge Rådets direktiv 92/49/EØF af 18. juni 1992 om samordning af de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om adgang til udøvelse af direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring og om ændring af direktiv 73/239/EØF og 88/357/EØF⁽⁶⁾, ændret ved direktiv 95/26/EF, og direktiv 92/96/EØF af 10. november 1992 om samordning af de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om adgang til udøvelse af direkte livsforsikringsvirksomhed og om ændring af direktiv 79/267/EØF og direktiv 90/619/EØF⁽⁷⁾, ændret ved direktiv 95/26/EF, er adgang til og udøvelse af forsikringsvirksomhed betinget af en enkelt administrativ tilladelse udstedt af de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor forsikringselskabet har sit hjemsted; med denne tilladelse kan selskabet påbegynde sin virksomhed overalt i Fællesskabet i henhold til enten reglerne om fri etableringsret eller reglerne om fri udveksling af tjenesteydelser; det påhviler de kompetente myndigheder i hjemlandet at føre tilsyn med forsikringselskabets økonomiske soliditet, navnlig dets solvens;

(1) EFT nr. C..., 199., s.

(2) EFT nr. C..., 199., s.

(3) EFT nr. C..., 199., s.

(4) EFT nr. L 228 af 16.8.1973, s. 3, senest ændret ved direktiv 95/26/EF, EFT nr. L 168 af 18.7.1995, s. 7.

(5) EFT nr. L 63 af 13.3.1979, s. 1, senest ændret ved direktiv 95/26/EF.

(6) EFT nr. L 228 af 11.8.1992, s. 1.

(7) EFT nr. L 360 af 9.12.1992, s. 1.

foranstaltninger vedrørende supplerende tilsyn med forsikringsselskaber i en koncern skulle gøre det muligt for tilsynsmyndighederne for et moderforsikringsselskab at danne sig et mere pålideligt billede af dette forsikringsselskabs finansielle situation; supplerende tilsyn bør også omfatte visse virksomheder, der ikke for nærværende er under tilsyn i henhold til fællesskabsdirektiver; dette direktiv indebærer på ingen måde, at medlemsstaterne har pligt til at udøve en tilsynsfunktion i forhold til det individuelle selskab;

på ét enkelt forsikringsmarked konkurrerer forsikringsselskaberne direkte med hinanden, og de regler, der gælder for kapitalkravene, skal derfor være ensartede; med henblik herpå må kriterierne for supplerende tilsyn ikke fastlægges af de nationale myndigheder alene; Fællesskabets interesser varetages således bedst ved vedtagelse af fælles kriterier, idet dette vil forhindre konkurrencefordrejning og samtidig styrke forsikringssystemet i Fællesskabet; det er nødvendigt at fjerne visse forskelle i medlemsstaternes lovgivning med hensyn til de tilsynsregler, der gælder for forsikringsselskaber i en koncern;

det er nødvendigt at beregne en korrigeret solvenssituation for forsikringsselskaber i en koncern; forskellige metoder anvendes af visse myndigheder inden for Fællesskabet til at vurdere de finansielle virkninger for et forsikringsselskab, der tilhører en koncern; det er i princippet godkendt, at disse forskellige metoder tilsynsmæssigt har samme gyldighed;

den valgte fremgangsmåde består i at gennemføre en harmonisering på de vigtigste punkter og i det omfang, det er nødvendigt og tilstrækkeligt for at nå frem til en gensidig anerkendelse af tilsynsmæssige kontrolsystemer på dette område;

visse bestemmelser i nærværende direktiv fastsætter minimumsnormer; hjemlandet kan foreskrive strengere regler for de forsikringsselskaber, der er tilladt af dets egne kompetente myndigheder;

dette direktiv vedrører kun tilfælde, hvor et forsikringsselskab helt eller delvis er i et andet forsikringsselskabs eller holdingselskabs besiddelse; de kompetente myndigheders tilsyn med forsikringsselskaber på et individuelt grundlag forbliver dog et grundlæggende princip for forsikringstilsyn;

de kompetente myndigheder skal mindst have mulighed for at indhente de oplysninger fra samtlige virksomheder inden for en koncern, der er nødvendige for udøvelsen af deres hverv; der bør etableres et samarbejde mellem de myndigheder, der er ansvarlige for tilsyn med forsikringsselskaber, såvel som mellem de myndigheder, der er ansvarlige for tilsyn med de forskellige finansielle sektorer;

visse typer af koncerninterne transaktioner kan påvirke et forsikringsselskabs finansielle situation; de kompetente myndigheder bør afgøre, om koncerninterne transaktioner principielt sker på normale markedsvilkår; anvendelsen af dette generelle princip indebærer ikke, at koncerninterne transaktioner, der sker på andre vilkår, under alle omstændigheder er forbudt; det er derfor ønskeligt, at de kompetente myndigheder kontrollerer sådanne transaktioner;

dette direktiv skal især sikre en ensartet anvendelse inden for hele Fællesskabet af tilsynsmæssige regler, der er fastsat ved anden fællesskabslovgivning, og lette adgangen til udøvelse af forsikringsvirksomhed; anvendelsen af dette direktiv bør især have til formål at beskytte forsikringstagernes interesser;

anvendelsen af dette direktiv forudsætter, at der foretages en række komplicerede tilpasninger af visse medlemsstaters lovgivning inden for tilsyn, selskabsret og beskatning, og disse tilpasninger gør det derfor berettiget, at disse medlemsstater i forbindelse med definitionen af kapitalinteresser i en anden virksomhed anvender et niveau på 25% af kapitalen eller stemmerettighederne indtil senest den 1. juli 2001 -

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- a) "forsikringselskab": ethvert selskab, som har administrativ officiel tilladelse i overensstemmelse med artikel 6 i direktiv 73/239/EØF eller artikel 6 i direktiv 79/267/EØF
- b) "genforsikringselskab": et selskab som kun accepterer risici, der afgives af et forsikringselskab eller et andet genforsikringselskab, der er etableret i Fællesskabet eller i et tredjeland
- c) "moderselskab": en modervirksomhed som defineret i artikel 1, stk. 1, i Rådets direktiv 83/349/EØF⁽⁸⁾ samt enhver virksomhed, der efter de kompetente myndigheders opfattelse faktisk udøver en bestemmende indflydelse over en anden virksomhed
- d) "datterselskab": en dattervirksomhed som defineret i artikel 1, stk. 1, i direktiv 83/349/EØF samt enhver virksomhed over hvilken et moderselskab efter de kompetente myndigheders opfattelse faktisk udøver en bestemmende indflydelse; ethvert datterselskab af et datterselskab betragtes ligeledes som et datterselskab af det moderselskab, som står i spidsen for disse selskaber
- e) "kapitalinteresser": det forhold, at der direkte eller indirekte besiddes 20% eller mere af stemmerettighederne eller kapitalen i en virksomhed
- f) "deltagende selskab": en virksomhed, som enten er et moderselskab eller en virksomhed, der besidder en kapitalinteresse
- g) "beslægtet selskab": enten et datterselskab eller enhver anden virksomhed, hvori der besiddes en kapitalinteresse

⁽⁸⁾ EFT nr. L 193 af 18.7.1983, s. 1.

- h) "forsikringsholdingselskab": en virksomhed, der ikke er et forsikringsselskab, og hvis datterselskaber udelukkende eller primært er forsikrings- eller genforsikringsselskaber, hvoraf mindst ét er et forsikringsselskab
- i) "blandet forsikringsholdingselskab": et moderselskab, der ikke er et forsikringsholdingselskab eller et forsikringsselskab, og som blandt sine datterselskaber tæller mindst ét forsikringsselskab
- j) "kompetente myndigheder": de nationale myndigheder, der ved lov eller anden forskrift er bemyndiget til at føre tilsyn med forsikringsselskaber.

Artikel 2

Anvendelsesområde

Med forbehold af bestemmelserne i artikel 3 finder dette direktiv anvendelse på forsikringsselskaber, der har deres registrerede hjemsted inden for Fællesskabet.

Artikel 3

Supplerende tilsyn med forsikringsselskaber i en koncern

1. Foruden de bestemmelser i direktiv 73/239/EØF og direktiv 79/267/EØF, hvori der fastsættes regler for tilsynet med forsikringsselskaber, fastsætter medlemsstaterne, at tilsynet med et forsikringsselskab, som er et deltagende selskab under mindst ét forsikringsselskab eller genforsikringsselskab, skal suppleres i det omfang og på den måde, der er foreskrevet i artikel 5, 6, 8 og 9.
2. Ethvert forsikringsselskab, hvis moderselskab er et forsikringsholdingselskab, der har sit hjemsted i Fællesskabet, skal undergives supplerende tilsyn i det omfang og på den måde, der er foreskrevet i artikel 5, stk. 2, samt artikel 6, 8 og 10.
3. Ethvert forsikringsselskab, hvis moderselskab er et blandet forsikringsholdingselskab, der har sit hjemsted i Fællesskabet, skal undergives supplerende tilsyn i det omfang og på den måde, der er foreskrevet i artikel 5, stk. 2, samt artikel 6 og 8.
4. Udøvelsen af supplerende tilsyn i overensstemmelse med denne artikel indebærer på ingen måde, at de kompetente myndigheder har pligt til at udøve en tilsynsfunktion i forhold til det individuelle forsikringsholdingselskab, blandede forsikringsholdingselskab eller genforsikringsselskab.
5. Medlemsstaterne eller de kompetente myndigheder, der har til opgave at udøve det supplerende tilsyn, kan i de nedenfor anførte tilfælde undlade at medtage et forsikringsselskab eller et andet foretagende, der er et datterselskab, eller i hvilket der besiddes kapitalinteresser, under det supplerende tilsyn:

- når den pågældende virksomhed er beliggende i et tredjeland, hvor der foreligger retlige hindringer for overførsel af de nødvendige oplysninger
- når den pågældende virksomhed efter de kompetente myndigheders opfattelse kun er af ringe betydning set ud fra formålene med forsikringssekskabstilsynet, eller
- når de kompetente myndigheder finder, at det under hensyn til formålene med det supplerende forsikringssekskabstilsyn ville være uhensigtsmæssigt eller vildledende at medtage den pågældende virksomheds finansielle situation ved beregningen af den korrigerede solvenssituation.

Artikel 4

De for det supplerende tilsyn kompetente myndigheder

1. Det i artikel 3 omhandlede tilsyn udøves af den kompetente myndighed i medlemsstaten, der har meddelt forsikringssekskabet den i artikel 6 i direktiv 73/239/EØF eller artikel 6 i direktiv 79/267/EØF omhandlede tilladelse.
2. Hvis der i en medlemsstat er mere end én myndighed, der er beføjet til at udøve tilsynet med forsikringssekskaber og genforsikringssekskaber, træffer medlemsstaterne de fornødne foranstaltninger til etablering af en samordning mellem disse.

Artikel 5

Oplysningernes tilgængelighed og kvalitet

1. Medlemsstaterne pålægger de kompetente myndigheder at kræve, at der i ethvert forsikringssekskab, der er et deltagende sekskab eller et beslægtet sekskab i et eller flere forsikringssekskaber, forsikringsholdingssekskaber eller genforsikringssekskaber, er betryggende interne kontrolprocedurer for fremlæggelse af de data og oplysninger, der er nødvendige for udøvelsen af tilsynet i overensstemmelse med dette direktiv.
2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at der ikke foreligger retlige hindringer for, at de foretagender, der er omfattet af det i artikel 3 omhandlede tilsyn, og deres beslægtede sekskaber og deltagende sekskaber indbyrdes udveksler oplysninger, der er relevante for tilsyn i henhold til dette direktiv.

Artikel 6

Adgang til oplysninger

1. Medlemsstaterne fastsætter, at deres kompetente myndigheder, der er ansvarlige for udøvelse af det i artikel 3 omhandlede tilsyn, skal have adgang til alle oplysninger, som er relevante for tilsynet med et forsikringsselskab med deltagende selskaber, beslægtede selskaber eller selskaber, der er beslægtede med deltagende selskaber i forsikringsselskabet. De kompetente myndigheder kan selv henvende sig direkte til de pågældende foretagender med henblik på at sikre, at de ønskede oplysninger meddeles, eller de kan modtage sådanne oplysninger gennem forsikringsselskabet.
2. Medlemsstaterne sørger for, at deres kompetente myndigheder inden for deres område selv eller ved personer, de bemyndiger hertil, på stedet kan kontrollere de oplysninger, der er modtaget i henhold til stk. 1.
3. Ønsker de kompetente myndigheder i en medlemsstat i forbindelse med anvendelsen af stk. 2 i bestemte tilfælde at kontrollere oplysninger om et forsikringsselskab, der er beliggende i en anden medlemsstat, anmoder de de kompetente myndigheder i den anden medlemsstat om, at denne kontrol finder sted. De myndigheder, som modtager anmodningen, skal inden for rammerne af deres beføjelser efterkomme denne enten ved selv at foretage kontrollen eller ved at tillade, at de myndigheder, der har fremsat anmodningen, foretager kontrollen, eller ved at lade en revisor eller anden sagkyndig foretage denne.

Artikel 7

Samarbejde mellem de kompetente myndigheder

1. Når forsikringsselskaber, der direkte eller indirekte er beslægtede eller har et fælles deltagende selskab, er etableret i forskellige medlemsstater, skal de kompetente myndigheder i de forskellige medlemsstater udveksle alle de oplysninger, der er relevante for at muliggøre eller lette udøvelsen af tilsynet i henhold til dette direktiv.
2. Hvis et forsikringsselskab og et kreditinstitut, som defineret i Rådets direktiv 77/780/EØF⁽⁹⁾, eller et investeringsselskab, som defineret i direktiv 93/22/EØF⁽¹⁰⁾, direkte eller indirekte er beslægtede eller har et fælles deltagende selskab, etableres der et snævert samarbejde mellem de kompetente myndigheder og de myndigheder, der varetager det offentlige tilsyn med sådanne andre foretagender. Uden at dette i øvrigt berører deres respektive beføjelser, udveksler disse myndigheder alle sådanne oplysninger, der kan lette udøvelsen af deres hverv, især i forbindelse med dette direktiv.

⁽⁹⁾ EFT nr. L 322 af 17.12.1977, s. 30.

⁽¹⁰⁾ EFT nr. L 141 af 11.6.1993, s. 27.

3. Oplysninger, der indhentes i henhold til dette direktiv, herunder navnlig enhver udveksling af oplysninger mellem kompetente myndigheder i henhold til dette direktiv, er undergivet tjenstlig tavshedspligt i overensstemmelse med artikel 16 i direktiv 92/49/EØF og artikel 15 i direktiv 92/96/EØF.

Artikel 8

Koncerninterne transaktioner

1. Med henblik på at fastslå, om transaktioner principielt sker på normale markedsvilkår, pålægger medlemsstaterne de kompetente myndigheder at kontrollere a) de i stk. 2 nævnte transaktioner mellem et forsikringsselskab og:

- i) et selskab, der er beslægtet med forsikringsselskabet
- ii) et deltagende selskab i et forsikringsselskab
- iii) et selskab, der er beslægtet med et deltagende selskab i et forsikringsselskab.

Det samme gælder for b) de i stk. 2 nævnte transaktioner mellem et forsikringsselskab og en fysisk person, der besidder en kapitalinteresse i:

- i) et forsikringsselskab eller et af dets beslægtede selskaber
- ii) et deltagende selskab i et forsikringsselskab
- iii) et selskab, der er beslægtet med et deltagende selskab i et forsikringsselskab.

2. Medlemsstaterne kræver, at et forsikringsselskab mindst én gang årligt indberetter de i stk. 1 nævnte transaktioner til de kompetente myndigheder, især vedrørende vigtige:

- lån
- garantier og andre off-balance sheet transaktioner
- elementer, der kan medregnes i solvensmargenen
- investeringer.

Artikel 9

Korrigeret solvenskrav

1. Med forbehold af artikel 3, stk. 1, fastsætter medlemsstaterne, at der skal foretages en korrigeret solvensberegning i overensstemmelse med bilag I.
2. I den i bilag I nævnte beregning medtages et beslægtet selskab eller et deltagende selskab, der har sit registrerede hjemsted i et tredjeland, og som er:
- et foretagende, der skulle have en tilladelse i overensstemmelse med artikel 6 i direktiv 73/239/EØF eller artikel 6 i direktiv 79/267/EØF, hvis det var etableret i Fællesskabet, eller

- et genforsikringsselskab, eller
 - et forsikringsholdingselskab.
3. Er den korrigerede solvenssituation negativ, træffer de kompetente myndigheder passende foranstaltninger over for det relevante forsikringsselskab.

Artikel 10

Forsikringsholdingselskaber

1. I det i artikel 3, stk. 2, omhandlede tilfælde kræver medlemsstaterne, at der anvendes en af de supplerende tilsynsmetoder i overensstemmelse med bilag II.
2. I det i artikel 3, stk. 2, omhandlede tilfælde skal alle selskaber, der er beslægtede med det i artikel 9, stk. 2, nævnte forsikringsholdingselskab, medtages i beregningen.
3. Hvis de kompetente myndigheder herefter skønner, at solvensen i et forsikringsselskab, der er beslægtet med forsikringsholdingselskabet, er kritisk, træffer de passende foranstaltninger over for dette forsikringsselskab.

Artikel 11

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne vedtager de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme dette direktiv senest den 1. januar 1997. Disse bestemmelser træder i kraft senest den 1. juli 1997. Medlemsstaterne underretter straks Kommissionen herom.
2. Medlemsstaterne kan beslutte at anvende et niveau på 25% i forbindelse med definitionen af "kapitalinteresser" indtil den 1. juli 2001.
3. Når medlemsstaterne vedtager de i stk. 1 omhandlede bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.
4. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor-skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 12

Ikrafttrædelse

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i De Europæiske Fælles-skabers Tidende.

Artikel 13

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Europa-Parlamentets vegne

På Rådets vegne

Formand

Formand

BEREGNING AF DEN KORRIGEREDE SOLVENSITUATION**1. Valg af beregningsmetode og generelle principper**

- A. En eller flere af de nedenfor beskrevne metoder anvendes til beregning af den korrigerede solvenssituation for forsikringsselskaber, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1. Til dette formål skal elementer, der kan indgå i solvensmargenen, justeres og sammenholdes med en korrigeret solvensmargen.
- B. Uanset hvilken metode der anvendes, skal koncerninterne elementer, der kan indgå i solvensmargenen, elimineres ved beregningen af den korrigerede solvenssituation.

Til dette formål skal der - såfremt dette ikke allerede er fastsat i metoderne - ikke medtages følgende ved beregningen af de elementer, der kan indgå i den korrigerede solvenssituation:

- i) alle elementer, der kan indgå i solvensmargenen for det forsikringsselskab, hvis korrigerede solvenssituation beregnes, og som i sidste instans er indbetalt af
- et beslægtet selskab under dette forsikringsselskab eller
 - et beslægtet selskab under et deltagende selskab i forsikringsselskabet

og

- ii) alle elementer, der kan indgå i solvensmargenen for et beslægtet selskab eller det teoretiske solvenskrav for et beslægtet genforsikringsselskab under et deltagende forsikringsselskab, hvis korrigerede solvenssituation beregnes, og som er indbetalt af
- det deltagende forsikringsselskab
 - beslægtede selskaber under det deltagende forsikringsselskab
 - et beslægtet selskab under et deltagende selskab i det deltagende forsikringsselskab, hvis korrigerede solvenssituation beregnes.

Under anvendelse af samme regler mutatis mutandis skal der heller ikke medtages følgende ved beregningen:

- alle tegnede, men ikke indbetalte kapitalandele
- overskudsreserver og fremtidige overskud i livsforsikringsselskaber.

- C. Med undtagelse af beregningen af et solvensunderskud i et datterselskab skal denne beregning ske på et forholdsmæssigt grundlag⁽¹⁾ under hensyntagen til de relevante procentsatser for de indirekte kapitalinteresser.
- D. De kompetente myndigheder skal sørge for, at den korrigerede solvenssituation beregnes med samme hyppighed som solvensmargenen for forsikringsselskaber i henhold til direktiv 73/239/EØF og 79/267/EØF. Værdien af aktiverne og passiverne skal opgøres i overensstemmelse med bestemmelserne i direktiv 73/239/EØF og 79/267/EØF som ændret ved direktiv 92/49/EØF og 92/96/EØF.

2. Metoder og relevante situationer

2.1 *Beslægtede forsikringsselskaber*

I tilfælde af et forsikringsselskab, som er et direkte deltagende selskab i et andet forsikringsselskab, skal den korrigerede solvensberegning foretages i overensstemmelse med en af følgende metoder:

I forbindelse med alle metoderne og såfremt forsikringsselskabet har mere end ét direkte beslægtet forsikringsselskab, skal den korrigerede solvensberegning foretages ved integrering af hvert af disse direkte beslægtede foretagender.

I tilfælde af successive kapitalinteresser (eksempel: et forsikringsselskab er deltagende selskab i et andet forsikringsselskab, som også er deltagende selskab i et forsikringsselskab) skal beregningen af den korrigerede solvens foretages i hvert deltagende selskab, som har mindst ét beslægtet forsikrings- eller genforsikringsselskab.

Hvis metode 3 anvendes, og uden at foregribe særlige bestemmelser i andre direktiver, kan medlemsstaterne undlade at beregne den korrigerede solvenssituation for et forsikringsselskab, hvis dette selskab er et beslægtet selskab i et andet forsikringsselskab i samme medlemsstat, som beregner en korrigeret solvenssituation under hensyntagen til sine beslægtede forsikringsselskaber og genforsikringsselskaber. Samme mulighed for undtagelse indrømmes, når det deltagende selskab er et forsikringsholdingselskab, der har sit hjemsted i den samme medlemsstat som forsikringsselskabet, for så vidt det er undergivet samme tilsyn som det, der gælder for forsikringsselskabet. I begge tilfælde skal der træffes foranstaltninger til at sikre, at kapitalen fordeles hensigtsmæssigt inden for forsikringskoncernen og virkelig er til rådighed til overførsel mellem det eller de pågældende beslægtede og deltagende selskaber.

⁽¹⁾ Når der i dette bilag henvises til en forholdsmæssig andel eller relevant procentsats, skal beregningen ske på grundlag af den procentdel, der anvendes ved opstillingen af koncernregnskabet.

METODE 1: Metode med fradrag og sammenlægning

Den korrigerede solvenssituation for det deltagende forsikringsselskab er forskellen mellem:

- i) summen af:
 - 1. de elementer, der kan indgå i solvensmargenen for det deltagende selskab
 - 2. det deltagende selskabs forholdsmæssige andel i det beslægtede selskabs solvensmargen, som stammer fra det deltagende selskab

og

- ii) summen af:
 - a. den bogførte værdi i det deltagende selskab af alle elementer, der kan indgå i det beslægtede selskabs solvensmargen
 - b. solvenskravet for det deltagende selskab
 - c. den forholdsmæssige andel af solvenskravet for det beslægtede selskab; hvis det beslægtede selskab er et datterselskab og har et solvensunderskud, skal det samlede krav medregnes.

METODE 2: Metode med fradrag af krav

Den korrigerede solvenssituation for det deltagende forsikringsselskab er forskellen mellem⁽²⁾:

summen af de elementer, der kan indgå i solvensmargenen for det deltagende selskab

og

summen af:

- a. solvenskravet for det deltagende selskab
- b. den forholdsmæssige andel af solvenskravet for det beslægtede selskab; hvis det beslægtede selskab er et datterselskab og har et solvensunderskud, skal det samlede krav medregnes.

⁽²⁾ Kapitalinteresserne i et beslægtet selskab skal indgå med aktiernes nettoaktivværdi.

METODE 3: Metode baseret på regnskabskonsolidering

Beregningen af den korrigerede solvenssituation for det deltagende selskab tager udgangspunkt i de konsoliderede regnskaber med henblik på at beregne de konsoliderede elementer, der kan indgå i de berørte deltagende og beslægtede selskabers solvensmargen i overensstemmelse med direktiv 91/674/EØF og direktiv 73/239/EØF og 79/267/EØF som ændret ved direktiv 92/49/EØF og 92/96/EØF.

Den korrigerede solvenssituation for det deltagende selskab er forskellen mellem:

de elementer, der kan indgå i solvensmargenen som vist i de konsoliderede regnskaber

og

summen af solvenskravet for det deltagende selskab og den relevante forholdsmæssige andel af solvenskravet for det beslægtede selskab. Hvis det beslægtede selskab er et datterselskab og har et solvensunderskud, skal dets solvenskrav medregnes fuldt ud.

2.2 Beslægtet genforsikringsselskab

For hvert beslægtet genforsikringsselskab under et forsikringsselskab skal der opstilles et teoretisk solvenskrav efter de samme regler som dem, der er fastsat i artikel 16, stk. 3, i direktiv 73/239/EØF eller artikel 18, stk. 3, i direktiv 79/267/EØF. Det skal anerkendes, at de samme egenkapitalelementer som dem, der er anført i reglerne i artikel 24 i direktiv 92/49/EØF eller artikel 25 i direktiv 92/96/EØF, kan indgå i det beslægtede genforsikringsselskabs teoretiske egenkapital. Værdien af aktiverne og passiverne skal opgøres i overensstemmelse med bestemmelserne i direktiv 73/239/EØF og 79/267/EØF som ændret ved direktiv 92/49/EØF og 92/96/EØF.

Den korrigerede solvenssituation for det deltagende forsikringsselskab opnås ved at anvende de metoder og generelle principper, der er beskrevet ovenfor.

2.3 Mellemliggende forsikringsholdingselskab

Metode 1 og 2

For hvert deltagende forsikringsselskab i et forsikringsholdingselskab, som er et deltagende selskab i et forsikringsselskab eller genforsikringsselskab, beregnes den korrigerede solvenssituation under anvendelse af de metoder og generelle principper, der er beskrevet ovenfor, mutatis mutandis.

Metode 3

Forsikringsholdingselskabet skal tages i betragtning ved vurderingen gennem integrering i regnskabskonsolideringen under anvendelse af de metoder og generelle principper, der er beskrevet ovenfor, mutatis mutandis.

3. Foretagender i tredjelande

Når der er juridiske hindringer for videregivelse af de oplysninger, der er nødvendige for medtagelse af et beslægtet selskab, der er beliggende i et tredjeland som omhandlet i artikel 9, stk. 2, skal der ved beregningen - under anvendelse af de metoder, der er nævnt i dette bilag - trækkes den bogførte værdi i det deltagende selskab af alle elementer, der kan indgå i solvensmargenen for det beslægtede selskab, fra de elementer, der kan indgå i den korrigerede solvensmargen.

4. Ikke-specificerede tilfælde

I tilfælde, der ikke er omfattet af 2.1-2.3, skal de kompetente myndigheder foreskrive en passende kombination af de beskrevne metoder.

**SUPPLERENDE TILSYNSMETODER FOR FORSIKRINGSSELSKABER,
DER ER DATTERSELSKABER AF ET FORSIKRINGSHOLDINGSELSKAB,
SOM ER DET ENDELIGE MODERSELSKAB FOR
ET FORSIKRINGSSELSKAB I EN KONCERN**

1. Valg af supplerende tilsynsmetode

- En af de nedenfor beskrevne metoder anvendes til at kontrollere, om kapitalen er tilstrækkelig.
- I tilfælde af de i artikel 3, stk. 2, omhandlede forsikringselskaber, som er datterselskaber af et forsikringsholdingselskab, og som er etableret i forskellige medlemsstater, sørger de kompetente myndigheder for, at de i dette bilag beskrevne metoder anvendes på en sammenhængende måde.
- De kompetente myndigheder skal foretage det supplerende tilsyn med samme hyppighed som beregningen af solvensmargenen for forsikringselskaber i henhold til direktiv 73/239/EØF og 79/267/EØF.

2. Metoder

2.1 "Solvenstest"

Kapitalen i et forsikringsholdingselskab må ikke være mindre end summen af solvenskravene for dets beslægtede forsikringselskaber og de teoretiske solvenskrav for dets beslægtede forsikringselskaber.

2.2 "Regnskabskonsolideringstest"

Kapitalgrundlaget for et forsikringsholdingselskab må ikke være under summen af solvenskravene for dets beslægtede forsikringselskaber og det teoretiske solvenskrav for dets beslægtede genforsikringselskaber. Kapitalgrundlaget for et forsikringsholdingselskab beregnes i overensstemmelse med regnskabskonsolideringsmetoden i punkt 2.3, metode 3, i bilag I.

3. Foretagender i tredjelande

Når der er juridiske hindringer for videregivelse af de oplysninger, der er nødvendige for medtagelse af et beslægtet foretagende, der er beliggende i et tredjeland som omhandlet i artikel 10, stk. 2, skal der ved beregningen - under anvendelse af de metoder, der er omhandlet i dette bilag - trækkes den bogførte værdi af kapitalinteressen og af alle andre elementer, der kan indgå i solvensmargenen for det beslægtede selskab, og som besiddes af forsikringsselskabet, fra de elementer, der kan indgå i den korrigerede solvensmargen.

ISSN 0254-1459

KOM(95) 406 endelig udg.

DOKUMENTER

DA

10

Katalognummer : CB-CO-95-516-DA-C

ISBN 92-77-94278-9

Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer

L-2985 Luxembourg